

Бобур таваллудининг 510 йиллиги

Шахсга сифатиши ва турӯйлини даврида шонр сифатида тоғого узулганган бўлса-да, шоҳ сифатида гўё «сифиф душман» сифатига таҳқирланниб келган буюк зотлардан бирни кўдатти темурнизода, улан сөхбиги салтанат, зуқко олим Захиддин Муҳаммад Бобур бўлади.

Магур тахаллуси гўзал сийфатида олди. Агар тилида «Арслон» деган мазнини англатмиш. Дарвоҷе, биз якни ўтмишида ҳам бадном қилиб Сулаймон алайхисалла, сөхбигон Амир Темур, Умар Ҳайъен ва бошча жаҳонгир ҳамда алломалар ҳақида ажойиб асарлар яратган американлик адаб Ҳародол Лэмб «Бобур-Арслон» номли роман ёзиб қолдиди. Бобур-Арслон! Омадига ва аччиқ таҳдир унинг илкига баҳт жоминио зафар түгунни тутиқади ва ўз она дайрнда таҳту баҳтидан жудо этиш, оғу иккизди. Бир қулида шамшир, бир қулида қалам билан яшаб ўтди бу дунёдан Мирзо Бобур. Таҳқиқалар ва саодатманд, тошкян дарёдӣ солланинг оқсан бутун нотин хәти давомида у мудом қувди ва қувиди, сурд ва сурди, олди ва олдириди, севди ва севиди, топди ва йўқотди... Ҳалим инсон ва тадбиркор саркарда, жангни ва шоир, ватанпвар ва муҳожир сифатида бир-бирини тўлди-рувчи ёхуд никор этичви зиддилини сифати хислатларини туту-ни бўлган.

Башарти, бу табаррук олий зот ўзининг атиги биргина шоҳона ёки шоҳирона хәти билан яшаганди ҳам, ўзининг қалбида ўзимас изолдиган бўлур эди. Бўйиқка айтганда, агар Бобур, унинг номини улуғлаган ҳамда аబдийлаштирган ранг-барни илмий, байдин-тархий, диний ва таржимиштади хотиб бир месор юлдирилган, таҳдир жонсиз бўлса — «бор-ўйиг» Ҳиндистондаги қадимий ва музазадан бир мамлакатда 332 йил ҳукм сурган бобурлилар солантига, шарафли тархий сулолага негизи яратган тақдирда (фақат шунинг ўзи билан ҳам), жаҳоннинг энг улуг сиймалорни қаторидан фарҳали ўрин олган бўлур эди. Ҳолбуки, у ўзебек ва ҳинд ҳаллари, бутун Машриқ ҳар қанча фарҳанса арзидиган маърифатли шоҳ бўлни билан барobar, чинакам улугвор ижод соҳбиги эди.

Захиддин Муҳаммад Бобурни ўз ватандошлини — пушти паноҳ, белаизор туркизабон шонр деб танисалар, ҳинд ҳалқи ва унинг марҳаматни акобирлари ул валломатга — нотиқлик ва имъяни, мусиқа ва шеърият ҳоийиси Сарасватининг суюклини, арзанди ўғли (Роҳул Сан Критеяни), букиласм иродали инсон, одамоҳон, жаҳоннин ва ҳалоскор одил шоҳ деб қарайдилар. Жаҳон

афкорлари эса Бобурга — буюк саркарда, «Иўлбарс», бобурйлар салтанатининг асосчиси ва олим деб таъмин қиласидар. «Бобурхон» романининг муаллифи, фаранг адаби Флора Анна Стил дейдик, «биз янгилишиб «Буюк мўтуплар империяси» деб атаб келганимиз солуланини биринчи, жумлани жаҳонда Бобур номи билан машҳур бўлган Захиддин Муҳаммад Ҳиндистон императори, шоҳ билан бирга шонр, расом, аскар, паҳлавон, зиёди, мусиқачи гадо ва поддоҳ эди».

«Бобурнома»ни билан машҳур бўлган хотири (мемуарлар) — шоҳ ва шонр ижодининг гулточи бўлиб, айни шу қўмюни асар билан у ўзига ўзига ўйнади.

Оврупо илм ахлига мазкур асарни илик даъфа таништирган олим Ҳолландияли Витсен бўлган. У салким уч аср мукаддам, 1705 йилда асардаги «Фаргона водийсининг ўзгурғисига» оид тасвирларни таржима Амстердамда нашр этиради. Лекин Бобуринг Оврупо минтақасидаги чинакам шуҳрати роҳпоса юз йилдан кейин, XVIII асрда кент таржалди.

Аслиятдан, яъни туркий оригиналдаги килинган бу таржима аввалинларига қарардан аича мукаммал, орада узилиб қолган йилларнинг воқеалари янада тўлдирилиб, таржимонинг изоҳлари ва Бобур Мирзо ҳаётига, шоҳ асарларига оид барча изоҳларни киблонинг илови ҳиссимида топсан бўлди.

Беверик хоним таржимада Калкuttaда нашр килинган «Чигатой-форсий», «Чигатой-туркий» дугатларидан ҳамда Алишер Навоий, Захиддин Муҳаммад Бобур ва Абуллоҳи Баходурхон асарларни мутоласидан енгиллик тудириш учун фарзанд олими Паве де Куртей томонидан тартиб берилган маҳсус лутфатдан унумли фойдаланган, шу тарика ўз таржимон-салаларнинг ишларидан йўл қўйилган аллақана ҳуқсонариларни бартараф килинган.

Бинта мисол келтирамиз. Алишер Навоий ижоди ҳақида Бобур қўйдаги маълумот беради: «Олти маснавий китоб назм аз Ҳамса» жавобида, яна бир «Мантиқут-тайр» вазнида «Лисонут-тайр» отлини. Бу иккни мустаржим асарнинг туркий ва форсча нусхаларини асос олишинан.

Хориж шарқшунослар фаолиятининг биз учун ибратли та-

рафи шундаки, улар маърифат-парвар ва юксак маданият соҳибари сифатида иш кўриб, таржима билан матнини олди. Негаки, малиғи Бобур номидан иккни инглиз таржимони ҳазрат Алишерга «гарбона» тўтирироғи, гарбона иносандиги билан салбий баҳо бериб, шеърият мұнкиннинг сultonи бўлмиши Навоийни Низомий Ганжавий ила Фариддин Атторонига тақдидисига айлантириб қўйган. Имитация тақдидисига Аннетта Сусан Беверик хоним кўйлэзмалар устида узоқ изланиш олиб боради. Тасавур қилинг: оларни тилида бу манба ҳақида чоп этилган 500 мақоланинг 200-чи Аннетта Беверик ва унинг ёткашида таҳдиди. Орадан кариб бир аср ўтгандан сўнг мазкур кўпол хатони таржимон-халоф Беверик тутатди.

АРСЛОН

Ингирманни аср башларига келиб, «Бобурнома»нинг асли нусхаларини излаш аича авж олди. Шарқшунош, томас тадқиқотчи Аннетта Сусан Беверик хоним кўйлэзмалар устида тақдиди. Анъанавий, «жавобия», «жавоб», «назира» ёки «татабабу» сирада ҳам боради. Тасавур қилинг: оларни тилида бу манба ҳақида чоп этилган 500 мақоланинг 200-чи Аннетта Беверик ва унинг ёткашида таҳдиди.

Ингирманни аср башларига келиб, «Бобурнома»нинг асли нусхаларини излаш аича авж олди.

Шарқшунош таржималардан ҳар бирининг ўзини таҳдиди. Бир қулида шамшир, бир қулида қалам билан шаҳарни яшади. Бир қулида шамшир, бир қулида қалам билан шаҳарни яшади.

Таржималарни излаш аича авж олди. Шарқшунош таржималардан ҳар бирининг ўзини таҳдиди.

